

[H. C. Hansen.]

at 8 Mill. Kr. med Tillæg af $\frac{1}{3}$ af Summen af selve Efterbetalingsbeløbene for Statskassens Vedkommende og 1 Mill. Kr. med Tillæg af Halvdelen af Summen af selve Efterbetalingsbeløbene for den fælleskommunale Skats Vedkommende som hidtil skal tages til Indtægt paa Statsregnskabet. Jeg kan ikke overse, hvor stort et Beløb der her er Tale om. Saa vidt jeg har kunnet se, er det hverken oplyst i Lovforslagets Bemærkninger eller i den højtærede Ministers Tale; jeg ved heller ikke, om Finansministeren er i Stand til at oplyse, hvor stort et Beløb der er Tale om, naar man her opererer med den nævnte Trediedel og Halvdel af Efterbetalingsbeløbene. Vi har faaet en almindelig Oversigt over, hvad man skønner kommer ind saavel i Bøder som i Efterbetalinger, og jeg maa formode, at Bødebeløbene er en større Del end Efterbetalingsbeløbene, men hvor stor en Del kan jeg ikke vide, og jeg ved heller ikke, om den højtærede Finansminister er i Stand til at oplyse derom. Hvis han er i Stand dertil, vilde jeg sætte Pris paa, at det skete.

Jeg for mit Vedkommende og paa samme Maade mit Parti vilde foretrække, at man i Stedet for Denne Ordning fastlagde Anvendelsen af en Del af Efterbetalings- og Bødebeløbene til Dækning af de ekstraordinære Udgifter. Jeg tror ikke, at jeg vurderer meget forkert, og jeg mener ogsaa, at det er i Overensstemmelse med den højtærede Finansministers Oplysninger for nylig, naar jeg siger, at de ekstraordinære Eengangsomkostninger, som mere eller mindre direkte, men mest direkte, kan tilskrives Efterbesættelsesperioden, vel kan ligge omkring ved 500—600 Mill. Kr., jeg vilde i hvert Tilfælde tro, at det er nogenlunde rigtigt jugeret, hvis man siger en 500 Mill. Kr. Jeg vilde finde det rigtigt, om man byggede Lovforslaget op paa en saadan Maade, at et Beløb af dette Omfang blev stillet til Raadighed for Staten, ikke til Dækning af almindelige driftsmæssige Udgifter, men af de ganske ekstraordinære Udgifter, som alle ved skal dækkes.

Den højtærede Finansminister har i sin Forelæggelsestale understreget, at Regeringen var af den Opfattelse, at disse ekstraordinære Indtægter og Bøder ikke bør behandles som normale Driftsmidler, og det Synspunkt er jeg fuldstændig enig med den højtærede Finansminister i. Jeg mener paa den anden Side, at de ekstraordinære Udgifter, Staten har haft, maa dækkes paa den ene eller den anden Vis, og jeg kan ikke se, at den højtærede Finansminister vil have

anden Vej at gaa end Laanevejen, og at vi derfor vil komme i den Situation, at vi anvender disse Bøder og Efterbetalinger til Afdrag paa en rentefri Forpligtelse, medens vi samtidig til Dækning af de ekstraordinære Udgifter skulde optage Laan, som skulde forrentes og afdrages lang Tid fremefter.

Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister vil være villig til at gaa ind i en Forhandling om dette Anliggende, eller om han stejlt vil fastholde sit principale Standpunkt. Jeg vilde i hvert Fald meget gerne henstille til den højtærede Finansminister, at vi i et Udvalg gennemdrøfter dette Problem og søger, om det er muligt at finde frem til en Løsning, der tangerer det af mig her fremførte Synspunkt.

Den højtærede Finansminister udtaler i sin Forelæggelsestale, at dette Lovforslag er fuldkommen analogt med det Forslag, der for nyligt blev vedtaget for Kommunernes Vedkommende. Jeg tror, at den højtærede Finansminister vil give mig Ret i, at det er dette Lovforslag ikke. For det Lovforslag, der forelaa for Kommunernes Vedkommende, betyder en Binding af en vis Del af Kommunernes ekstraordinære Indtægter stammende fra Formueopgørelsen, en Binding af en saadan Art, at det synes forudsat baade i Lovforslaget og i de Udtalelser, der knytter sig til det, at Kommunerne kan faa stillet Beløbene til Raadighed til Dækning af særlige Anlægsudgifter.

Jeg tror i hvert Fald ikke, at jeg tager meget fejl, naar jeg gaar ud fra, at dette er Hensigten for de Beløbs Vedkommende, der vedrører Kommunerne. Jeg synes derfor, at det er lidt stærkt at hævde, at dette Lovforslag er fuldkommen analogt med Lovforslaget vedrørende Kommunerne. Jeg vilde mene, at det nærmede sig det, som den højtærede Minister kalder det fuldkomment analoge, hvis vi lod en Del, som af mig antydet ca. 500 Mill. Kr., gaa til Indtægt for Staten direkte til Dækning af de ekstraordinære Udgifter, Staten har haft.

I Lovforslagets § 2 foreslaas nedsat et Nævn, bestaaende af 5 Medlemmer, som skal kunne tilstaa Henstands- og Afdragsordninger mod Forrentning af det til enhver Tid resterende Beløb og mod eventuel Sikkerhed. Jeg skal ikke indvende noget imod denne Bestemmelse. Men jeg maa tilstaa, at Bestemmelsen i § 2, Stk. 2, forekommer mig noget ejendommelig. Det er jo meget muligt, at den højtærede Finansminister ligger inde med en Viden og kan give Eksempler, der gør det berettiget at have en Bestemmelse, der tangerer den her foreslaaede. Det hedder, at dette Nævn,